

Uykulu Masallar Güncesi

– NeclaKezbanT · 29 Ekim 2012

günün ağarması yakın
uzak durduğumuz ayrılık izleri soyuldu ar soğuşunda
içi dolu bir üzüm tanesiydi kara gece
düşmeden önce koynuna kuru elleri
uykulu masallar güncesi vesaire

duvarda bir fotoğrafa son kez dokunmanın
çok da ağlamamış aksi
zamanla alıştık mı ne
eskiden kalma eksik bir çılgılığın
kuş sesini ince ince ikiye bölmesine

etrafımızda tozlu yüzüne aşk bulaşmış herhangi birileri genç
özensiz cümleleri kur ve terket
dün bir türkü dinlemiştim sonra ağaçlar koştu uzağa
mevsimden olsa gerek
anladığın gibi hüzünden değil hele yalnızlıktan hiç

her güzelden çiçek çalarım ben
saçımda asılı renk delik deşik ahenk
düş kokulu dizinde uyutma bir kez daha neden sorma
usta bir yalancıyım üstelik dudaklarımda hala sıcak sancı
kin çamurunda acıma halleri falan bırak bunları

uzun lafın kısası zaman durmaz
benim aklımda bir güneş al kadifeli
nasıl da kıvrak anasonlu zilli
bir kaç ten önce unuttuğun göz ucunda sensizlik tarihçesi
ya sarısı vurulmuş olası yerinden ya bir sana yaramaz

Ekim2012